

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13Csp/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118204491
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118204491.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, zastúpený: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovaným: 1. V. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. F. XXX/XX, N.-S. K., 2. W. W., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, o zaplatenie 9.789,54 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 7.630,64 eura, spolu s vyčísleným úrokom z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 0,73 eura a úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 7.630,64 eura odo dňa 26.06.2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 260,- eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56%.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Poštová banka, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 23.05.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne istinu 9.789,54 eura, úroky vo výške 734,06 eura, úroky vo výške 4.975,76 eura, úrok vo výške 13,9% ročne zo sumy 9.789,54 eura od 01.03.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 9.789,54 eura od 01.03.2018 do zaplatenia, poplatky vo výške 4,65 eura, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 13Csp/1/2018-50 zo dňa 10.09.2018, proti ktorému podali žalovaní v 1. a 2. rade v lehote odpor s vecným odôvodnením, preto súd uznesením č.k. 13Csp/1/2018-68 zo dňa 17.10.2018 platobný rozkaz zrušil.

3. Uznesením č.k. 13Csp/1/2018-90 zo dňa 10.01.2019 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť pôvodného žalobcu a na jeho miesto vstúpil žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku.

4. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX. bola medzi ním ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver, a to vo výške 10.000,- eur. Žalovaní sa podľa zmluvy solidárne zaviazali vrátiť poskytnuté

prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaní splatili svoj záväzok iba čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“. Uvedená listina je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Do 28.02.2018, z ktorého dňa je vystavený výpis z úverového účtu, splatili žalovaní na istinu sumu 210,46 eura, na úroky sumu 1.073,72 eura a na poplatky sumu 200,55 eura. Žalovaní po dátume 28.02.2018 nezrealizovali už žiadne úhrady. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca pred zosplatením úveru dodržal voči žalovaným zákonný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovaným upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení boli žalovaní oboznámení s tým, že pohľadávka titulom zmluvy je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Vzhľadom na to, že žalovaní úhradu pohľadávky nevykonali v lehote do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaní ani napriek zaslanej výzve nezaplatili dlžnú pohľadávku. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovaným povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky. Takto určená úroková sadzba je v zmluve dojednaná vo výške 13,9 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom. Žalobca si uplatňuje voči žalovaným aj príslušné zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Takto určená výška uplatňovaného úroku z omeškania v žalobe je 5,05 %. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 01.03.2018 je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 28.02.2018, nakoľko do času 28.02.2018 sú úroky (aj zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to takto: za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka Aktuálneho stavu úveru - Pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 28.02.2018 ako položka Aktuálneho stavu úveru - Úroky na účte ČR (čerpanej rezervy). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nárok na zmluvné úroky aj úroky z omeškania vznikol žalobcovi už skôr, nie až 01.03.2018. Tento dátum je výlučne dňom, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úroky (či už zmluvné alebo sankčné) formou percentuálneho vyjadrenia, a nie vyčíslením úrokov. V zmysle Obchodných podmienok vznikla ďalej žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka. Takto určená výška dlžných poplatkov je 4,65 eura a je podrobne špecifikovaná v Aktuálnom stave úveru zo dňa 28.02.2018. Predmetné poplatky (s výnimkou poistného a poplatku za poskytnutie úveru, ak bol účtovaný) boli žalobcom vynaložené na účely predchádzania súdneho sporu. V doplnení žaloby zo dňa 26.07.2018 žalobca uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaných došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhrádzali pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 20.12.2014. Žalovaní uhradili celkovo sumu vo výške 1.484,73 eura, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 92,73 eura na poplatky, suma vo výške 1.181,54 eura na zmluvne úroky a úroky z omeškania a suma 210,46 eura na istinu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní podstatným spôsobom porušili zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný v súlade s článkom 6 Obchodných podmienok ku dňu 20.12.2014. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou mesačnej splátky úveru prvýkrát dňa 20.05.2014, neuhradením mesačnej splátky riadne a včas. Túto splátku uhradili dňa 16.06.2014. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 1.790,99 eura a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 16,77 eura, teda spolu vo výške 1.807,76 eura, od ktorej odrátali úhrady žalovaných vo výške 1.073,72 eura. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu 734,04 eura. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 3.649,78 eura a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 1.326,- eur, teda spolu vo výške 4.975,78 eura, od ktorej odrátali úhrady žalovaných vo výške 0 eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu vo výške 4.975,78 eura. Zrátané úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (734,04 eura) spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do 28.02.2018 (4.975,78 eura) predstavujú sumu vo výške 5.709,82 eura, čiže suma vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do dňa 28.02.2018. Žalobca ďalej uviedol, že z jazykového výkladu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka je zrejmé, že veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru, pričom poukazoval aj na bod 6.4 Obchodných podmienok, podľa ktorého v prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou

úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke.

5. Žalovaní v 1. a 2. rade v odpore uviedli, že podávajú námietku premlčania. Neuznávajú ani časť uplatneného nároku. Predmetný spor vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky. Nesúhlasia s nárokom žalobcu v celom rozsahu, pretože žalobca žiada, aby mu súd priznal bezdôvodné obohatenie a úžeru. Žalovaní nie sú viazaní Obchodnými podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré nie sú podpísané s poukazom na smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa žalobcu, XX.XX.XXXX mali podpísať úverovú zmluvu, avšak takúto zmluvu nedostali. Nikdy nedostali žiadne Obchodné podmienky pre úver, ani Všeobecné obchodné podmienky, ani Aktuálny stav úveru, ani Predpis splátok, ani Výpis z úverového účtu, ani Upozornenie na zosplatenie, ani Sadzobník poplatkov. Zmluva, ktorú žalobca priložil k návrhu na vydanie platobného rozkazu, nie je zo 04.03.2014. Je tu pochybnosť o existencii zmluvy. Žalobca priložil k žalobe zmluvu označenú ako zmluva o úvere č. 5032935685, ktorú žiadajú, aby súd podrobil súdnej kontrole a ex offo určil neprijateľné podmienky z úradnej povinnosti. Malo by ísť o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a priložená zmluva sa má posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S informáciami o úvere neboli oboznámení. Nikdy nebola predložená poisťovná zmluva. Nikdy neboli oboznámení s tým, čo sú náklady spojené s poistením. Až doručením žaloby zistili, že nie sú pravdivé informácie o úvere. Úver podľa zákona je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to z dôvodu absencie povinných náležitostí ako aj neobsahujúcej náležitosti názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare, nesprávne je uvedená RPMN, to znamená akoby nebola vôbec uvedená, splátka nie je rozdelená na výšku istiny, úroku, poistenia a poplatkov, v zmluve chýba uvedená doba trvania zmluvy. Z predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že nemohli individuálne ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, nakoľko tieto boli už vopred „predtlačené“. Z priloženého dôkazu Aktuálny stav úveru ku dňu 28.02.2018 vyplýva, že malo byť splatené podľa stĺpca Splatené $156 \times 8 = 1.248,-$ eur a $1 \times 36,18$ eura a $13,24 \times 10 = 132,40$ eura a spolu 1.416,58 eura, pričom žalobca žiada sumu 9.789,54 eura a z 10.000,- eur - 1.416,58 eura = 8.583,42 eura, z čoho je nesporné, že žalovaná suma je sporná. Prihliadnuc na bod 4.1., predmetom ZoÚ je poskytnutie úveru uvádzajú, že vypočítaním RPMN je suma 17,55 %, a nie ako je uvedené v zmluve 15,41 % a celkové náklady na úver 10.308,80 eura a nie ako je uvedené v zmluve v sume 8.844,91 eura. Záverom žiadali zamietnuť v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

6. Žalobca v replike v súvislosti s tvrdením žalovaných, že nedisponujú Obchodnými podmienkami pre úver, ako aj Všeobecnými obchodnými podmienkami a Sadzobníkom poplatkov, uviedol, že celá zmluvná dokumentácia bola žalovaným poskytnutá pri podpise Zmluvy o úvere. Žalovaní svojím vlastnoručným podpisom potvrdili, že sa s obsahom obchodných podmienok a všeobecných obchodných podmienok oboznámili, súhlasia s ich obsahom a zároveň potvrdili ich písomné prevzatie. V súvislosti s námietkou žalovaných, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, žalobca poukazuje na Rozsudok Súdného dvora z 09.11.2016, sp.zn. C-42/15. Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením žalovaných, že hodnota RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 15,41 %, nie je uvedená správne. Nie je vôbec jasné, na základe akých skutočností žalovaní tvrdia, že výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Vzorec na výpočet RPMN sa v čase menil a preto nie je možné len jednoduchým uvedením vstupných údajov do akejkoľvek internetovej tabuľky a tvrdiť, že výpočet RPMN v zmluve nie je uvedený správne. Žalovaní sa zaviazali úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 169,24 eura mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.04.2014. Mesačná splátka vo výške 169,24 eura pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 156 eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 13,24 eura, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. V danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru, tzn. že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Žalobca týmto zasiela súdu listinu s výpočtom RPMN, ktorý je vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzorec výpočtu

RPMN žalobcovi do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN. V predmetnom výpočte je vidieť, že 120. splátka úveru bola len vo výške 80,92 eur. Z tohto dôvodu nebude nikdy žalovaným sedieť suma celkových nákladov poskytnutého úveru, ak si vynásobia počet mesačných splátok stanovenou sumou mesačných splátok.

7. Žalovaní sa vyjadrili na pojednávaní, kde uviedli, že nespochybujú, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 25.06.2015. Ak by boli zaviazaní na plnenie, vedeli by plniť v splátkach každý po 100,- eur mesačne so splatnosťou do 25-teho dňa v mesiaci.

8. Žalobca ako dôkazy predložil Špecifikáciu úrokov do predčasného zosplatnenia úveru, Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Obchodné podmienky pre úver - pôžička na bývanie, Všeobecné obchodné podmienky, Aktuálny stav úveru ku dňu 28.02.2018, Predpis splátok k zmluve o úvere, Výpis z úverového účtu, Podací hárok č. EPH004714601, Upozornenie-Výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 08.06.2015, fotokópiu doručanky, fotokópie obálok, Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.06.2015, fotokópiu doručanky, fotokópie obálok, Sadzobník poplatkov platný od 1.2.2014, Spôsob výpočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, Výpočet RPMN, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2018.

9. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, výsledkami elektronickej lustrácie žalovaných v Sociálnej poisťovni a výsluchom žalovaných (§ 295 CSP), pričom zistil nasledovný skutkový stav:

12. Pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade úver vo výške 10.000,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 13,90%, RPMN vo výške 15,41% a priemernou hodnotou RPMN vo výške 13,34%, pričom celková výška nákladov bola uvedená v sume 8.844,91 eura. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali splácať úver v 120 mesačných splátkach vo výške 169,24 eura. Prvá splátka bola splatná dňa 20.04.2014 a posledná splátka dňa 20.03.2024. Žalovaní sa dostali so splácaním úveru do omeškania, pričom pôvodnému žalobcovi na predmetný úver zaplatili celkom sumu 1.484,73 eura, ktoré skutkové tvrdenie žalobcu žalovaní nepopreli, preto sa považuje za nesporné, keď zároveň úhradenie sumy 1.484,73 eura pred podaním žaloby vyplýva aj z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.02.2018. Upozornením-Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 08.06.2015 vyzval pôvodný žalobca žalovaných na zaplatenie dlžnej časti úveru s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, v prípade, že nedôjde k úhrade dlžnej sumy. Z Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.06.2015 vyplýva, že pôvodný žalobca oznámil žalovaným, že úverová pohľadávka sa stala k 25.06.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 bola pohľadávka pôvodného žalobcu postúpená na súčasného žalobcu.

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. d), g), h) a i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 19 ods. 1 až 4 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. (1) Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. (2) Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (4)

20. Podľa Prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.:

I. Základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej

Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Význam symbolov:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k,
- tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D_l je výška splátky alebo platby poplatkov,
- Sl je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

Poznámky:

- Čiastky zaplatené obidvoma zmluvnými stranami v rôznom čase nemusia byť rovnaké a nemusia byť zaplatené v rovnakých intervaloch.
- Začiatočný dátum je dátum prvého čerpania.
- Intervaly medzi dátumami použitými pri výpočtoch sú vyjadrené v rokoch alebo v zlomkoch roka. Rokom sa rozumie 365 dní (alebo 366 dní pri priestupných rokoch), 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov. Rovnakým mesiacom sa rozumie mesiac, ktorý má 30,41666 dní (t. j. $365/12$), bez ohľadu na to, či je rok priestupný, alebo nie je.
- Výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden.
- Táto rovnica sa dá prepísať pomocou jedného súčtu a pojmu tokov (A_k), ktorý bude kladný alebo záporný podľa toho, či vyjadruje výbery alebo vklady v obdobiach 1 až k, a vyjadrený v rokoch, t. j.:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-tk}$$

S je súčasný stav tokov; ak je cieľom zachovať rovnováhu tokov, táto hodnota bude nulová.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné. (2)

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola uzavretá úverová zmluva, ktorou pôvodný žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- eur. Žalobca je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže pôvodný žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože im bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy (v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 veta posledná OZ) sa pritom nevzťahuje len na vzťahy založené po jeho účinnosti. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, pričom právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenie, preto sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015, v ktorom dovolací súd uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

31. Právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným spotrebiteľský úver a žalovaní sa zaviazali vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil,

že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 169,24 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je v zmluve vôbec uvedený. Nie je možné za uvedenie tohto údaju považovať vetu pod tabuľkou v čl. 4, kde sa uvádza, že „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“. Jednak, zákonom požadovaná náležitosť zmluvy je uvedenie „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, a nie uvedenie „celkovej čiastky úveru“, čo je úplne iný termín a tomuto zodpovedá suma 10.000,- eur. Okrem toho, z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je zrejmé, že zákon vyžaduje tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, „vypočítaný“, t.j. vyžaduje uvedenie konkrétnej sumy v správnej výške, čo splnené nebolo. Navyše, súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom (ktoré sú uvedené v tabuľke v čl. 4 zmluvy) by ani nebol správnym údajom o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Je tomu tak z dôvodu, že celková výška nákladov bola uvedená v nesprávnej výške 8.844,91 eura, hoci náklady spotrebiteľov predstavujú sumu 10.308,80 eura (169,24 eura x 120 splátok = 20.308,80 eura mínus suma úveru 10.000,- eur = 10.308,80), príp. sumu 8.720,- eur v prípade splátky bez poplatku za poistenie 13,24 eura (156,- eur x 120 splátok = 18.720,- eur mínus suma úveru 10.000,- eur = 8.720,- eur). Zo všetkého uvedeného dospel súd k závere, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a spotrebiteľ nemal ani možnosť sa k takémuto údaju dopracovať. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v obchodných podmienkach, uvedené by nepostačovalo, pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je. Ďalej súd zistil, že okrem toho, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, neobsahuje ani riadne uvedenú RPMN, keď tento údaj je uvedený vo výške 15,41%, avšak táto hodnota nebola určená správne. Súd pre výpočet použil vzorec podľa prílohy č. 2 ZoSÚ uvedený v odseku 20. odôvodnenia rozsudku, pričom správny údaj o výške RPMN je podľa tohto výpočtu 17,55%. Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie (viď § 2 písm. i) a g) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pretože poistenie nebolo individuálne dojednané, pričom žalovaní nemali možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia (viď formulácia textu žiadosti o poistenie v čl. 3) zmluvy). Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (správny údaj je vyšší), nastáva dôsledok v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

32. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/98/2018-135 zo dňa 19.03.2019 v obdobnej veci totožného žalobcu, v ktorom odvolací súd uviedol, že „z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle článku 10 ods. 2 písm. g) smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere, ktorej úplnou transpozíciou je ZoSÚ, ktorý túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom do 31.12.2012 a v súčasnosti účinnom znení v § 9 ods. 2 písm. h). V uzavretej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme, okrem uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je iba slovnou popísaná ako „celková čiastka úveru“ drobným písmom pod ostatnými náležitosťami tak, že ide o súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Vychádzajúc z tohto slovného vyjadrenia a údajov v zmluve, keď výška úveru je 2.000 eur a celkové výška nákladov 1.801,64 eur, celková čiastka (úveru), ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje 3.801,64 eur. Vychádzajúc ale aj z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. 72 splátok po 53 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje 3.816 eur. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcom pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda tento obligatórny údaj v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje.“

33. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovaným považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru (a to ako vyčísleného, tak ani uplatneného po zosplatnení), poplatkov za poistenie, poplatku za upozornenie pred výzvou, poplatku za výzvu na splatenie úveru, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaných, pričom plnenie žalovaných bolo potrebné započítať výlučne na istinu úveru. K poplatku za poistenie súd ešte uvádza, že v zmluve o úvere v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná, sa uvádza len, že žalovaní žiadajú o základný súbor poistenia a spĺňajú podmienky, v zmluve sa neuvádza ani len výška mesačnej splátky poistného, ktorá sa uvádza len v Sadzobníku poplatkov vo výške 13,24 eura mesačne pre daný úver. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poistnej zmluvy. Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poistné, preto je potrebné zaplatenú čiastku započítať na istinu.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, súd len stručne uvádza k uplatnenému nároku žalobcu na zmluvný úrok po splatnosti, že Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom.

35. Ako už súd uviedol, predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca (ako právny nástupca pôvodného veriteľa) nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaných. Keďže žalovaní z poskytnutého úveru vo výške 10.000,- eur zaplatili celkom sumu 1.484,73 eura, zostávalo by im uhradiť zvyšnú časť istiny vo výške 8.515,27 eura.

36. V konaní však žalovaní vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu, vzhľadom na čo bolo potrebné sa zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou možného premlčania nároku. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

37. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, tak ako tomu bolo v tu prejednávanej veci. V takom prípade môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 OZ). Veriteľ s dlžníkom sa môžu v zmysle § 565 OZ dohodnúť, že v prípade nesplnenia niektorej splátky, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok), ktoré právo však môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína v takom prípade plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Veriteľ však musí využiť svoje právo zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak tak neurobí, stráca právo žiadať od dlžníka zaplatenie

celej pohľadávky, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plyníe len premlčacia doba pre jednotlivé splátky.

38. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, pričom strata výhody splátok je podmienená tým, že musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu a strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa, ktorý môže toto právo uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, keď zároveň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva mimoriadneho zosplatnenia pohľadávky.

39. V konaní nebolo sporným, že právny predchodca žalobca ako veriteľ listom zo dňa 25.06.2015, po predchádzajúcom upozornení listom zo dňa 08.06.2015, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Súd dodáva, že hoci v doplnení žaloby zo dňa 26.07.2018 žalobca uviedol ako deň zosplatnenia deň 20.12.2014, išlo o zrejmu nesprávnosť, keďže žalobca v konaní predložil oznámenie o predčasnom zosplatnení zo dňa 25.06.2015. Pokiaľ ide o predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 25.06.2015, podmienky pre mimoriadne zosplatnenie úveru boli splnené (§ 53 ods. 9 a § 565 OZ), a to s poukazom na dohodu o možnosti veriteľa zosplatniť celú pohľadávku (č.l. 5.4 OP), uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, upozornenie v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva a využitie práva zosplatniť celú pohľadávku najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

40. Keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti, t.j. od 20. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na predčasné zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby, konkrétne splátka splatná dňa 20.05.2015 a splátky splatné pred touto splátkou. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti k 25.06.2015 spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 OZ, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 20.05.2015 a skôr bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalovaní na úver zaplatili celkom sumu 1.484,73 eura, ktoré platby je potrebné vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru započítať iba na istinu (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/238/2018-111 zo dňa 12.11.2019: „V prípade bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru teda predstavuje dojednaná splátka v celej svojej výške istinu. Spotrebiteľ je potom povinný uhrádzať dojednané splátky v dohodnutých lehotách splatnosti, avšak nakoľko je povinný uhradiť iba istinu, je povinný uhrádzať splátky len do doby, kedy dosiahnu poskytnutú peňažnú sumu, teda sa skracaie konečná splatnosť úveru.“). Je potom zrejmé, že uhradené boli splátky splatné dňa 20.04.2014, 20.05.2014, 20.06.2014, 20.07.2014, 20.08.2014, 20.09.2014, 20.10.2014, 20.11.2014 (každá vo výške 169,24 eura) a 20.12.2014 (časť vo výške 130,81 eura). Premlčaná bola potom časť splátky splatnej dňa 20.12.2014 vo výške 38,43 eura (169,24 eura - 130,81 eura) a splátky splatné dňa 20.01.2015, 20.02.2015, 20.03.2015, 20.04.2015, 20.05.2015 (každá vo výške 169,24 eura), t.j. spolu suma 884,63 eura. V prípade ostatných splátok bola žaloba podaná včas, keď splátka, kvôli ktorej došlo k predčasnému zosplatneniu (§ 103 OZ) bola splatná dňa 20.06.2015, pričom žaloba bola podaná dňa 23.05.2018, t.j. v rámci premlčacej doby, keď od splatnosti splátky splatnej dňa 20.06.2015 začala plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu žalovaných.

41. K výkladu ustanovenia § 103 OZ súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23.01.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplyníe teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka.“

42. Žalobca podal žalobu dôvodne len v časti sumy 8.515,27 eura (10.000 eur mínus úhrady žalovaných 1.484,73 eura), z toho však v časti sumy 884,63 eura až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, pričom žalovaní vzniesli námietku premlčania, na ktorú súd prihliadol a zaviazal žalovaných vo výroku I. rozsudku zaplatiť žalobcovi (ktorý je z dôvodu postúpenia pohľadávky v konaní aktívne vecne

legitimovaným) sumu istiny 7.630,64 eura (8.515,27 eura mínus premlčané splátky 884,63 eura) a vo zvyšku istiny, úrokov a poplatkov žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol.

43. Keďže žalovaní peňažný záväzok včas a riadne nespĺnili, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaných popri plnení istiny vo výške 7.630,64 eura i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých splátok vyčíslený od 20.05.2014 do zosplatenia úveru v doplnení žaloby v celkovej sume 16,77 eura. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bolo možné z uvedenej sumy priznať žalobcovi iba sumu 0,73 eura, t.j. vyčíslený úrok z omeškania od 20.06.2015 (špecifikácia na č.l. 4), pretože vo zvyšnej časti bol nárok premlčaný, keďže úroky z omeškania tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Následne došlo k zosplateniu úveru ku dňu 25.06.2015, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. S poukazom na nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení vo výške 5,05% ročne. Odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru sa žalovaní dostali do omeškania s nepremlčanou sumou istiny 7.630,64 eura. Hoci žalobca si v konaní uplatňoval nárok na vyčíslený úrok z omeškania po zosplatení úveru vo výške 1.326,- eur (rub č.l. 46), súd mu takto vyčíslený úrok z omeškania nepriznal, pretože bol vypočítaný z nesprávnej sumy, v ktorej bolo okrem istiny zarátané aj príslušenstvo a zároveň plnenia neboli započítané na istinu. S poukazom na uvedené súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy nepremlčanej dlžnej istiny vo výške 7.630,64 eura po dni zosplatenia 25.06.2015, t.j. od 26.06.2015 do zaplatenia.

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú v časti o zaplatenie istiny vo výške 7.630,64 eura, spolu s vyčísleným úrokom z omeškania do zosplatenia úveru vo výške 0,73 eura a úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 7.630,64 eura odo dňa 26.06.2015 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

45. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. (4)

46. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaných, žiadosti žalovaných o povolenie splátok a ich sociálnej situácii vyplývajúcej z ich výsluchu a výsledku elektronickej lustrácie v Sociálnej poisťovni (žalovaný v 1. rade - príjem cca 1.000,- eur mesačne brutto; hypotekárny úver so splátkou vo výške 90,- eur mesačne; žalovaný v 2. rade - príjem cca 700,- eur mesačne netto; dlh na zdravotnom poistení vo výške cca 2.000,- eur a dlhy na pokutách za papuču 150,- až 200,- eur; jedna vyživovacia povinnosť) mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovaným splácanie dlhu v splátkach po 260,- eur mesačne so splatnosťou do 25. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky 260,- eur (130,- eur pre každého zo žalovaných) bude dlh zo strany žalovaných (istina aj príslušenstvo) uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaného s plnením čo i len jednej splátky. Súd dodáva, že nebolo možné vyhovieť požiadavke žalovaných na výšku splátky 100,- eur mesačne (pre každého z nich), keďže pri takejto celkovej výške splátky (200,- eur) by bol dlh splatený v neprímerane dlhom čase pre veriteľa a v rozpore s ustálenou súdnou praxou.

47. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

49. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

51. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola z uplatnenej istiny 9.789,54 eura priznaná suma 7.630,64 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 78% a hrubý úspech žalovaných 22%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 56% (78-22). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 56% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. Pri zamietnutí žaloby v časti príslušenstva súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, pretože príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd pritom podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“ O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).